

عنوان مقاله:

بررسی نقش نمادها در هویت بخشی بناهای معماری (دوره قبل از اسلام: ساسانی)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

آلاله عشقی صنعتی - دانشجوی دکترای معماری، دانشگاه آزاد اسلامی دامغان:

خلاصه مقاله:

زیستن انسان در جامعه توام با تاثیر پذیری از فرهنگ آن جامعه است اجتماع از رهگذر تبلیغ و تبیین اعتقادات اساسی ارزش ها و رفتارهای پذیرفته شده نمادهای فرهنگی خود را در بین مردم رواج می دهد. در طول تاریخ از نماد که نوعی علامت واجد هویت بصری است به عنوان ابزاری برای ایجاد ارتباط استفاده شده است. تصور بر این است که انسان پیش از تاریخ با خراش دادن و ایجاد نقش بر دیوار غارهای آلتامیرا در اسپانیا و لاسکو در فرانسه تلاش داشته تا از این طریق به دیگران اعلان خطر یا آگاهی دهد. و یا پیام های دیگران را منتقل کند. در جوامع قرون وسطایی بازرگانان و صنعتگران برای مشخص کردن کالا ها و محصولاتشان از علائم و نماد ها ی خاص استفاده میکردند. چاپگران اواخر سده 19 میلادی بر روی تمامی چاپنقش های خود نماد هایی را به صورت حرف نشانه یا امضا چاپ میکردند که معرف حرفه آنان بود. در آغاز سده 20 نیز گاوچرانان امریکایی برای مشخص کردن مالکیت دامهای خود از علائم انحصاری استفاده میکردند. طی دوره رکود اقتصادی امریکا کارگران دوره گرد یا در واقع پیشه ورانی که بیکار شده بودند یک نظام ارتباطی تحلیلی و کاربردی را ابداع نمودند آنها علائم و نشانه هایی بودند که بر دیوار خانه ها وساختمان ها رسم کردند که مثلا گویای خطراتی بود که کارگران را تهدید میکرد یعنی درست شبیه به روشی که انسان غار نشین از تصاویر خطی استفاده میکرد. پژوهش حاضر با هدف رهیافت به آفرینش فضاهای با هویت ایرانی با بهره گیری مفهومی از نمادها و نشانه های معماری ایران تدوین شده است. دراین تحقیق اطلاعات به شیوه کتابخانه ای و استفاده از منابع و اطلاعات موجود درکتاب و مقالات جمع آوری شده است و به بررسی و شناخت انواع تزیینات در معماری اسلامی و همچنین نمادشناسی ارایه های معماری در دوره قبل از اسلام خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

نماد، هویت بخشی، معماری ایرانی، دوره ساسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/677649>

